

Storm af Syd-vest stan-der jeg dig dog al - le - ti - der næst.

2. Jeg kan se paa dine Øjne saa blaa,
at du haver for nyligen grædt. :|
1. „Men har jeg ikke Lov til at græde, naar jeg vil,
foruden at spørge dig?“ :|

48. Det lakked hen mod Pinse.

(Lærken.)

Allegretto.

F. Andersen.

1. Det lak - ked hen mod Pin - se, dog laa paa Mar - ken Sne, end -

nu var ej Vin - te - ren om - me. Tung - sin - dig blev min Sjæl; og jeg

tænk - te: maa - ske vil al - drig me - re For - aa - ret kom - me!

2. Da pludselig med eet gennem Stormvinden klang
en sitrende, en jublende Trille...
o, det var Naturens Opstandelsessang,
og Sangeren var Lærken den lille!

3. Om Spiren under Sneen, om det livsvarme Frø,
som rører sig usynligt i Furen;
den sang om det Liv, som aldrig skal dø,
om Aanden, den store, i Naturen.

4. O, lær mig lille Lærke, saa frejdig og fro,
som du, førend Vintren er omme,
at synge profetisk med jublende Tro
om Fremtidens Vaar, som skal komme.

H.V. Kaalund.